

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Prev 106/07
13.12.2007. godina
Beograd

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Stojana Jokića, predsednika veća, Mihaila Rulića, Vlaste Jovanović, Nikole Stanojevića i Vesne Popović, članova veća, u parnici tužioca-protivtuženog JP "EM-GAS" DD Bačko Gradište, čiji je punomoćnik AB, advokat, protiv tuženog-protivtužioca "BB", čiji je punomoćnik BA, advokat, radi duga po tužbi i utvrđenja po protivtužbi, odlučujući o reviziji tuženog protivtužioca, izjavljenoj protiv presude Višeg trgovinskog suda Pž.br. 4135/06 od 07.09.2006. godine, u sednici veća održanoj dana 13.12.2007. godine, doneo je

R E Š E N J E

ODBACUJE SE kao nedozvoljena revizija tuženog-protivtužioca izjavljena protiv presude Višeg trgovinskog suda Pž.br. 4135/06 od 07.09.2006. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Trgovinskog suda u Novom Sadu, P.broj 1776/05 od 01.03.2006. godine nepresuđeni tužbeni zahtev tužioca je usvojen i obavezan je tuženi da tužiocu na ime distributivne razlike za isporučeni gas za period od 01.03.2000. godine do 31.10.2000. godine isplati iznos od 513.600,39 dinara, sa zakonskom zateznom kamatom na iznose i za periode kao u izreci. Obavezan je tuženi da na ime očekivane distributivne razlike kao naknadu štete po osnovu izmakle koristi i za novembar i decembar 2000. godine isplati tužiocu iznos od 155.962,37 dinara, sa zakonskom zateznom kamatom od 01.02.2003.godine pa do isplate, kao i da mu naknadi troškove sudskog postupka u iznosu od 103.500,00 dinara. Protivtužbeni zahtev za utvrđenje da su ugovor o isporuci gasa broj 399 od 07.09.1992. godine kao i aneks broj 1 od 25.08.1998. godine zaključeni između tužioca-protivtuženog, kao distributera i tuženog-protivtužioca, raskinuti voljom stranaka 10.02.2000. godine sa dejstvom od 01.01.2000. godine na osnovu člana 68. ZOO, odbijen je.

Presudom Višeg trgovinskog suda Pž.br. 4135/06 od 07.09.2006. godine odbijena je kao neosnovana žalba tuženog i potvrđena je prvostepena presuda Trgovinskog suda u Novom Sadu.

Protiv pravosnažne drugostepene presude blagovremenu reviziju, preko punomoćnika iz reda advokata, izjavio je tuženi protivtužilac, zbog pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući dozvoljenost podnete revizije u smislu člana 389. stav 2. u vezi sa članom 488. prethodno važećeg Zakona o parničnom postupku, koji se kod ocene dozvoljenosti revizije primenjuje na osnovu člana 491.stav 4. važećeg Zakona o parničnom postupku, Vrhovni sud Srbije je našao da revizija tuženog protivtužioca nije dozvoljena, jer je izjavljena protiv presude protiv koje se po zakonu ne može podneti.

Prema stanju u spisima tužba u ovoj pravnoj stvari podneta je kao predlog za izvršenje na osnovu verodostojne isprave dana 03.11.2000. godine sa zahtevom za obavezivanje tuženog na isplatu iznosa 4.051.043,02 dinara, u podnesku od 16.04.2003. godine tužilac je preinačio tužbu povećanjem tužbenog zahteva na iznos od 7.221.335,81 dinara. Protivtužba za utvrđenje podneta je sudu 25.01.2002. godine. U protivtužbi je označena vrednost predmeta spora u iznosu od 5.000,00 dinara. Kada u toku imovinsko-pravnog spora za novčano potraživanje tužilac preinači tužbu povećanjem tužbenog zahteva, dozvoljenost revizije se ceni prema pravilima parničnog postupka važećim u vreme preinačenja tužbe. Prema odredbi člana 497. stav 1. Zakona o parničnom postupku, noveliranog odredbom člana 15. Zakona o izmenama Zakona o parničnom postupku ("Službeni list SRJ" broj 3/02 od 18.01.2002. godine), koji je važio na dan preinačenja tužbe, revizija u privrednim sporovima nije dozvoljena ako vrednost predmeta spora pobijanog dela pravosnažne presude ne prelazi 1.500.000,00 dinara. Pre stupanja na snagu navedenog Zakona o izmenama Zakona o parničnom postupku koji je stupio na snagu 26.01.2002. godine, odnosno u vreme podnošenja protivtužbe revizija u privrednim sporovima nije bila dozvoljena ako vrednost predmeta spora pobijanog dela pravosnažne presude ne prelazi 50.000,00 novih dinara.

Kako je vrednost predmeta spora pobijanog dela pravosnažne drugostepene presude u konkretnom slučaju iznos od 669.562,76 dinara po tužbi i 5.000,00 dinara po protivtužbi, to sledom navedenih zakonskih odredbi revizija tuženog-protivtužioca nije dozvoljena jer je vrednost predmeta spora pobijanog dela pravosnažne presude ispod zakonom propisanog limita za dozvoljenost revizije.

Sa izloženog, na osnovu člana 392. u vezi sa članom 488. prethodno važećeg Zakona o parničnom postupku i članom 491. stav 4. važećeg Zakona o parničnom postupku, odlučeno je kao u izreci.

Predsednik veća-sudija,

Stojan Jokić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

dlj.